

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/143/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200429
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720200429.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., M.K. Y. XXXX/X, proti žalovanej: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, o zrušenie záložného práva a zaplatenie finančného odškodnenia, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 11C/1/2020-89 zo dňa 30. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zrušenie záložného práva a o vyplatenie finančného odškodnenia za spôsobenú psychickú ujmu ako nedôvodnú a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu. Na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav a stotožnil sa s tvrdeniami žalovanej, že k zaplateniu celkovej pohľadávky z úverovej zmluvy zo strany žalobcu nedošlo. Keďže nedošlo k zániku zabezpečenej pohľadávky, žalovaná nemala dôvod na podanie návrhu na výmaz záložného práva a nie je ani dôvodné, aby vyplatila žalobcovi finančné odškodnenie v požadovanej sume. Pri započítavaní úhrad žalobcu pri plnení došlo na strane žalovanej k chybe, kedy žalobca na úver platil len úroky a nie aj istinu. K náprave vzniknutej situácie došlo na podnet žalobcu až pri splátke 14.07.2016. Mal za dostatočne preukázané, že žalovaná sa žalobcovi za pochybenie ospravedlnila a poskytla mu alternatívy odškodnenia, ktoré však žalobca neakceptoval a žiadal úver zosplatiť. Žalobcom preplatené úroky vo výške 208,56 EUR žalovaná vrátila po zohľadnení fikcie, akoby žalobca riadne splácal úver dohodnutými anuitnými splátkami. Žalobca svoj úver teda predčasne nezosplatnil. Suma 3.327,63 EUR nepredstavuje nezákonné obohatenie na strane žalovanej na úkor žalobcu, čo konštatoval aj Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2017-2 zo dňa 18.08.2017. Žalobca nebol oprávnený požadovať odpočítanie tejto sumy od 12.088,30 EUR, na zaplatenie ktorej ho vyzval žalovaný v súvislosti so žiadosťou o predčasné zosplatenie úveru. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovi nemohol vzniknúť ani nárok na finančné odškodnenie vo výške 9.000,- EUR, preto jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa zásady procesného úspechu vo veci a nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému ako úspešnej strane v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že nedošlo k splateniu úveru. Žalovaná hrubou chybou spôsobila porušenie zmluvy. Čerpanie úveru bolo jasne dané a napísané v zmluve tak, že po deviatich splátkach mala žalovaná automaticky preklopiť splátky na dohodnutú sumu istiny, čo však preukázane ako veľkú chybu neurobila. Odmietla obvinenie o splátkach úveru, pretože banka ako žalovaná neučinila náhradu

ani po podaných reklamáciách. Takúto žiadosť podával opakovane, čo žalovaná neakceptuje a podáva odpoveď, ktorá sa netýka tejto záležitosti. Dôrazne nesúhlasí s tvrdením súdu, že mal prebrať výpis splácania hypotéky, pretože tento list bol priložený ako dôkaz a na pojednávaní zdôraznil, že požadoval vypracovanie tabuľky a tento list prevzal len ako vyjadrenie banky pri podávaní reklamácie. Žiadal, aby banka túto tabuľku vypracovala a poskytla mu ju k prepočte splátok. Suma 3.307,63 EUR mu právom patrí a nesúhlasí ani s ponukou banky na ponuku splátok na ďalších 120 mesiacov a zarátaní opätovne splácať úrok. Súd prvej inštancie mal dostatočne preukázané splnenie podmienok a tiež opodstatnenosť návrhu, avšak vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť v zmysle žalobného návrhu.

3. Žalovaná k odvolaniu žalobcu uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a popiera tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní, ktoré považujú za bezpredmetné vzhľadom na predmet konania. Zopakovaním skutkového stavu poukázala na skutočnosť, že žalobca zastáva názor, že jeho pohľadávku uhradil, čo nie je pravdivé. K zaplateniu celkovej pohľadávky nedošlo, a preto nedošlo ani k zániku záložného práva. Nie je pravda, že by žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.327,63 EUR. Žalobca sa opakovane dožaduje vyplatenia tejto sumy súdnou cestou, avšak neúspešne. Prvá žaloba mu bola zamietnutá Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2017-2 zo dňa 18.08.2017. V konaní vedenom na Okresnom súde Martin sp. zn. 18Csp/28/2018 bola konanie o zaplatenie 3.327,63 EUR a o odškodnenie uznesením zastavené pre procesnú podmienku *res iudicata* a toto rozhodnutie bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/111/2019-124 zo dňa 30.05.2019. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje žiadny právny titul, ktorý by odôvodňoval vydanie bezdôvodného obohatenia sumy 3.327,63 EUR. Nie sú splnené ani ostatné podmienky na jednostranné započítanie pohľadávky žalobcom. Zabezpečená pohľadávka žalovaného nezanikla, teda nezaniklo ani záložné právo a žalobca sa bez právneho dôvodu domáha výmazu záložného práva z katastra nehnuteľností. Je presvedčená, že žalobca sa touto žalobou pokúša docieľiť najmä to, aby bol tento nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia opätovne posúdený súdom ako predbežná otázka. Tento nárok nie je predmetom konania, avšak od vyriešenia otázky, či ide o oprávnený alebo neoprávnený nárok žalobcu, je závislé rozhodnutie aj v tomto konaní. Len na základe vyriešenia tejto predbežnej otázky je možné prijať záver, či došlo alebo nedošlo k zániku záložného práva, teda zániku zabezpečenej pohľadávky. Otázka nároku žalobcu o jeho oprávnenosti už bola posúdená v inom súdnom konaní právoplatným rozhodnutím tak, že neexistuje žiadny právny nárok žalobcu, preto nie je dôvodné sa touto otázkou zaoberať a ustálený záver je potrebné rešpektovať. Upozornením na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 133/2009 konštatovala a podporila svoje argumenty o rešpektovaní prejudiciálnych účinkov právoplatného rozhodnutia tých istých účastníkov konania. Priznala si pochybenie v „nepreklopení“ splácania úveru na splácanie anuitnými splátkami a porušeniu zmluvných ustanovení, avšak sumu 208,56 EUR, ktorú žalobcovi vrátili, predstavuje rozdiel na úrokoch, o ktoré žalobca splátky úrokov preplatil, keby boli žalobcom do toho času zaplatené splátky anuitnými splátkami tak, ako mali byť podľa úverovej zmluvy. Svoje pochybenie sa snažila so žalobcom vyriešiť určitými kompenzáciami, na ktoré žaloba nepristúpil. Žalobcovi nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, preto jeho nárok považujú za nedôvodný a neexistuje ani legitímny nárok žalobcu na výmaz záložného práva k nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností. Žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolacím súdom ako vecne správne potvrdiť.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu uviedol, že sa nestotožňuje so žiadnym z rozhodnutí súdov, pretože informácie, ktoré podáva sú pravdivé a relevantné. Dokonca sám žalovaný si priznal svoju chybu. Ak by došlo k porušeniu zmluvných povinností z jeho strany, bol by pokutovaný v nemalej miere. Splátky sa správne začali realizovať až na jeho podnet a zdôraznil, že to nebolo po prvej reklamáci. Žalovaná mala poznatky o splácaní úveru no vôbec situáciu neriešila a splátky si nechávala len vo svoj prospech, čo vyplýva z prehľadu splátok a dovolil si poznamenať, že išlo o zámer. Namieťa vyjadrenia banky, že mu bol poskytnutý úver na kúpu bytu a rekonštrukčné práce tak ako o prezentuje žalovaná, pretože suma 14.700,- EUR bola určená na kúpu bytu a suma 3.319,39 EUR na rekonštrukčné práce, ktoré mohli byť čerpané až po rekonštrukcii a predložení dokladov o jej čerpaní, s čím nesúhlasil. Dohodli sa jasne, že suma 3.319,39 EUR čerpaná nebude a úver sa bude splácať dohodnutou sumou 129,35 EUR na základe dohody o čerpaní úveru, a to už prvou splátkou, čo žalovaná nevykonala. Ak by k 14.07.2016 nepodal žiadny podnet, tak predpokladá, že do dnešnej doby by bola len splátka úroku v prospech banky a predpokladá, že natrvalo. Od 14.07.2016 do 14.08.2019 bolo splatených celkovo 3.886,43 EUR v anuitných mesačných splátkach istina spolu s úrokom. Zostatok istiny 12.088,30 EUR bola zaplatený v hotovosti sumou 8.760,67 EUR, čo predstavuje zostatok 3.886,43 EUR a táto suma

predstavuje zostatok sumy, ktorú banka požaduje splácať naďalej anuitnými splátkami. Preto požaduje zarátanie sumy platenej vedenej ako úrok a poplatok za správu úveru od 12.08.2011 do 14.06.2016 spolu 3.613,19 EUR do anuitných splátok úveru a to od 14.09.2019, čo je splátka nadväzujúca na mimoriadnu splátku ako pokračovanie splátok úveru. Nie je dôvod zdržiavať splatenú sumu, ktorá ani nie je zarátaná do splátok úveru. Zároveň dôrazne protestuje, aby bol postihovaný za porušenie zmluvy, ktoré on neporušil. Na základe uvedeného navrhoval odvolaciemu súdu uznať jeho požiadavky ako vecne správne.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu v stanovenej lehote nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil.

7. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré v takom prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8. Strany sporu dňa 11.07.2011 uzatvorili Zmluvu o účelovom splátkovom úvere č. 2011072300 zabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti, na základe ktorého žalovaný poskytol žalobcovi účelový úver do výšky 18.200,- EUR na nadobudnutie nehnuteľnosti a jej údržbu s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 5,25 % ročne a dobou splatnosti dohodnutou na 19 rokov. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 129,35 EUR, počet splátok 228, pričom výška prvého čiastočného čerpania úveru mala byť maximálne 14.700,- EUR a minimálna výška ďalších čiastočných čerpaní úveru mala byť 3.319,- EUR. Deň splatnosti bol dohodnutý na 14. deň v mesiaci. Žalobca mal pochybením banky platiť po dobu piatich rokov len úroky a nie aj istinu. Žalobca ako klient žalovanej načerpal úver dňa 02.08.2011 vo výške 14.700,- EUR a zvyšnú časť už dočerpať nemienil, doba čerpania bola určená na 9 mesiacov a ani po tomto období žalovaná tento úver neukončila. Žalobca odmieta doplatiť akúkoľvek splátku do istiny. Z ďalšej komunikácie je zrejmé, že žalovaná sa za svoje pochybenie v „nepreklopení“, splátok náležite ospravedlnila, spätnú nápravu vzniknutej chyby nebolo možné realizovať, preto žalobcovi ponúkla alternatívy ako kompenzáciu (bezplatné uhradenie sumy 2.097,- EUR, čím by sa dostal na zostatkovú istinu, ktorá by mu ostávala splatiť pri štandardnom splácaní a zníženie úrokovej sadzby). Žalobca s ponukou nesúhlasil. Žalovaná žalobcovi vrátila preplatok úrokov vo výške 208,56 EUR. Medzi stranami, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, ostalo sporné, či žalobca splatil úver v celom rozsahu. Žalovaná tvrdila, že suma 3.327,63 EUR (ktorú žalobca žaloval v konaní pred rozhodcovským súdom) nezaplatil uhradenými splátkami a logicky nemohlo dôjsť k splateniu úveru.

9. Aj podľa vyjadrení žalovanej žalobca svoj úver predčasne nesplatil a suma 3.327,63 EUR nemôže predstavovať nezákonné obohatenie na strane žalovaného (čo bolo konštatované aj stálym rozhodcovským súdom). Zo strany žalobcu nedošlo k zaplateniu úveru, a preto žalovaná nemala dôvod na podanie návrhu na výmaz záložného práva z katastra nehnuteľnosti a žalobcovi ani nemohla vzniknúť ujma, ktorá by odôvodňovala finančné odškodnenie vo výške 9.000,- EUR.

10. Stručne odvolací súd uvádza, že zánik záložného práva je spojený predovšetkým so zánikom zabezpečovanej pohľadávky (úveru) práve preto, lebo záložné právo nemôže existovať samostatne, t.j. bez zabezpečenej pohľadávky. Preto, ak nebol úver splatený v celej výške, bude záložné právo existovať naďalej až do doby, kým úver nebude splatený. Sporná suma 3.327,63 EUR, ktorú žalobca považuje za obohatenie žalovanej na jeho úkor bola posúdená aj v rozhodnutí rozhodcovského súdu, ktorý v bode 55. odôvodnenia konštatoval, že táto suma ako odškodnenie za predĺženie lehoty splácania úveru neprichádza do úvahy, preto úver bude splatený za podmienky jeho riadneho splácania v pôvodnej lehote 19 rokov.

11. Žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Namietaná suma 3.327,63 EUR, ktorá mu podľa neho právom patrí, však nie je

predmetom tohto konania a bola predmetom konania na rozhodcovskom súde ako aj na všeobecnom súde. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na vyjadrenie žalovanej v odvolaní, a s ktorým sa stotožňuje, že súdy sú viazané už posúdenou predbežnou otázkou o existencii alebo neexistencii nároku na zaplatenie tejto sumy. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku v bode 38 odôvodnenia správne uviedol, že žalobca svoj úver dodatočne nesplatil a žalovaná ako veriteľ nemá legitímny dôvod na podanie návrhu na zrušenie záložného práva, ktoré je viazané na splatenie úveru. Preto ani požadované finančné odškodnenie za psychickú ujmu nie je opodstatnené.

12. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s odkazom na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ale aj na vyššie uvedené dôvody rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)